

TRIDSIATA PRVÁ NEDEĽA CEZ ROK C

S každou skupinou vo Svätej zemi navštevujem najnižšie na zemi položené a najstaršie mesto sveta - Jericho. Zastavujeme sa aj pri jednom veľkom a košatom strome, ktorý nazývajú Sikomor alebo planý figovník. Tu vždy prečítam evanjelium, lebo sa vzťahuje na udalosť, ktorú počujeme práve v dnešnú nedeľu. Zároveň tento príbeh so Zachejom vysvetľujem asi takto: Zachej bol mýtnik, ako sme uvažovali minulú nedeľu, že každý mýtnik musel každý rok odvádzať určitú sumu pre okupačné rímske úrady. Kde tie peniaze vybral, to bolo jeho problémom, či to bolo na mýtnici, či na ulici alebo nadovšetko tam, kde sa schádzali rôzni kupci, kde sa predávalo aj kupovalo. Samozrejme, že nevyberal len pre Rimanov, ale aj pre seba, a tak sa veľmi obohacoval. Ľudia to videli, a preto ho považovali za zlodeja, za kolaboranta, za vyvrheľa ľudskej spoločnosti, ktorého slušný človek nepozdravil, ktorému sa každý človek vyhol z cesty a keď sa predsa musel s ním stretnúť, tak ho opľul. Takýto bol aj Zachej. A tu v Jerichu nastal rozruch, lebo do mesta sa blížil Ježiš, aby prešiel cezeň a bolo to isté, že potom pokračoval do Jeruzalema. Zachej veľa počul o Ježišovi a chcel ho za každú cenu vidieť. Nakoľko bol malej postavy cez dav ľudí sa neopovážil pre hore uvedený problém vidieť Ježiša, tak to vyriešil tak, že sa vyšplhal do koruny košatého stromu a z výšky sa pozeral na cestu, po ktorej mal prechádzať Ježiš. Túžil po ňom možno viac ako ostatní ľudia. Pán Ježiš dobre vedel o tejto jeho túžbe, lebo vidí do vnútra každého človeka. Zostal stáť pri strome, na ktorom bol Zachej. Nielen, že doprial Zachejovi, aby ho videl, ale ho aj oslovil, aby zostúpil dolu a pustil sa s ním pred celým zástupom do rieči. Nikto nečakal to, čo mu povedal: „Dnes chcem byť v tvojom dome.“ Zachejom to otriaslo, lebo si uvedomil, že v Jerichu bývajú mnohí kňazi a Ježiš nejde k nim. Bývajú tam mnohí nábožní ľudia, ktorí pravidelne navštevujú synagógu a k nim tiež nejde. Táto skutočnosť naplnila Zacheja takou radosťou, že s nadšením privítal Ježiša vo svojom dome slovami: „Pane, polovicu svojho majetku rozdáam chudobným a koho som okradol, vrátim mu štvornásobne.“ Z tohto cítime, aký je Zachej nadšený z Ježišovej lásky a ako ho táto láska premenila a ako ho zachránila. Pán Ježiš to potvrdil slovami: „Dnes prišla spása do tohto domu, lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo zahynulo.“

My ľudia dnešnej doby si ani nevieme predstaviť situáciu, ktorá sa odohrala v Zachejovom prípade, lebo ľudia videli, čo urobil Ježiš, keď vkročil do domu tak hriješneho človeka. Nedivme sa, že šomrali a pýtali sa, prečo to Pán Ježiš urobil. Odpoveď znie: „Pre naše poučenie.“

Zo Svätého písma poznáme, že Pána Boha nikto nevidel iba jeho Syn, ktorý prišiel na tento svet, aby nám svojím životom dokázal, aký je nebeský Otec, aby nám ho – poviem obrazne – nakreslil, namaloval, ale nie na plátno, ale sám na sebe vo svojej ľudskej prirodzenosti. Pán Ježiš je dokonalým obrazom svojho Otca. Poznáme jeho známy výrok: „Kto vidí mňa, vidí aj Otca.“ To znamená: „Aký som ja, ktorého vidíte, taký je aj môj Otec, ktorého nevidíte.“ Keď Pán Ježiš preukázal takúto lásku k Zachejovi, to urobil preto, aby aj nám ukázal, aký láskavý a milosrdný je nebeský Otec aj voči nám. Keď sa my pohneme k nemu, On už ide k nám. Keď urobíme jeden krok k nemu, On urobí k nám tisíc krokov. Všetci rozumiete tomuto prirovnaniu? Mnohonásobne ide On k nám ako my k nemu. Máličko je potrebné z našej strany k tomu, aby On zo svojej strany urobil všetko pre našu spásu, hoci nie sme toho hodní. Toto je pre nás povzbudenie, keď nám Pán Ježiš odhalil pravdu o nebeskom Otcovi na prípade Zacheja.

Pokúsme sa preto, milí priatelia, nielen túto nedeľu, ale aj naďalej precitovať a zažívať túto nádhernú skutočnosť, že nás Boh až tak miluje.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.